

РЕШЕНИЕ

№ 5064

гр. София, 09.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разглежда дело номер **1643**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 във връзка с чл. 83, ал. 4 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „СУПРА ТРЕЙД“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя В. Д., срещу акт за дерегистрация по ЗДДС № 220992402968424/24.06.2024 г., издаден от А. К. - инспектор по приходите при ТД на НАП - С. и С. Х. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1460/07.11.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при ЦУ на НАП.

В жалбата се твърди, че актът за дерегистрация по ЗДДС е незаконосъобразен, поради липса на мотиви, издаден е без да е налице влязъл в сила данъчен акт (ревизионен акт) и без да са взети предвид всички парични и непарични активи на жалбоподателя, без да е проучено неговото финансово състояние и дали реално е финансово затруднен. Твърди се, че актът е издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Иска се неговата отмяна. Жалбоподателят претендира разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, представляван в съдебно

заседание от юрк. Й., оспорва жалбата, като изразява становище за законосъобразност на обжалвания акт и моли оспорването да бъде отхвърлено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното: С резолюция за извършване на проверка № 222692402143458/24.04.2024 г., издадена от А. Л.-С., на длъжност началник на отдел при ТД на НАП С., е възложено извършване на проверка за наличие на основания за регистрация по ЗДДС на „СУПРА ТРЕЙД“ ЕООД.

Издаден е акт за дерегистрация по ЗДДС № 220992402968424/24.06.2024 г., издаден от А. М. К., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП - С. и С. Н. Х., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С., връчен по чл.32 от ДОПК на 14.08.2024 г.

С протокол № С240022-026-0024203/19.04.2024 г. на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. са констатирани обстоятелства по чл. 176, т. 4 от ЗДДС, тъй като е установено, че към 19.04.2024 г. дружеството има публични задължения в размер на 176 075.71 лв.

Изготвено е искане за представяне на документи и писмени обяснения № 2200-2143458-1/24.04.2024г., връчено на пълномощник на дружеството. Представени са оборотни ведомости за периода от 01.01.2023 г до г. 31.12.2023 г. и за периода от 01.01.2024 г. до 31.05.2024 г., аналитичен регистър на счетоводни сметки от група 30, сметки 411 „Клиенти“, 498 „Други кредитори“, платежно нареждане от „ПИБ“ АД и писмени обяснения.

От представените документи е установено, че към 31.05.2024 г. дружеството има активи в размер на 1 449 411.10 лв., които включват други дългосрочни вземания и предоставени заеми в размер на 155 525.47 лв., стоки в размер на 439 119.30 лв., доставчици по аванси в размер на 16 921.38 лв., клиенти в размер на 123 720.90 лв., подотчетни лица в размер на 679 113.00 лв., вземания по съдебни спорове в размер на 370.00 лв., парични средства по каса и разплащателна сметка в размер на 34 641.40 лв. Задълженията са в размер на 1 549 391.75 лв., които включват получени дългосрочни заеми в размер на 157 990.11 лв., други заеми и дългове в размер на 1 131 000.27 лв., доставчици в размер на 246 490.10 лв., други кредитори в размер на 13 911.27 лв.

И. проверката орган по приходите е направил справка в информационната система на НАП, при която е констатирано, че към 24.06.2024 г. „СУПРА ТРЕЙД“ ЕООД има задължения, събирани от НАП в размер на 170 632.28 лв., в т.ч ДДС съгласно подадени справки-декларации по ЗДДС в размер на 49 397.35 лв.; корпоративен данък в размер на 9 047.07 лв., ДДФЛ в размер на 38 131.35 лв.; ДОО в размер на 45 417.47 лева, ЗО в размер на 17 264,90 лв.; УПФ в размер на 9 374.24 лв.; глоби, санкции и наказателни постановления - 2 000.00 лв. Последното доброволно плащане на публични задължения от „СУПРА ТРЕЙД“ ЕООД е на 13.06.2024 г. в размер на 10 000.00 лв.

Предвид тези данни е констатирано, че дружеството има задължения, събирани от НАП в размер на 170 632.28 лв., които надхвърлят стойността на активите му в размер 1 449 411.10 лв., намалени с неговите задължения в размер на 1 549 391.75 лв.

Направен е извод за наличие на основание за дерегистрация по ЗДДС по чл. 176, т. 4 ЗДДС. Съгласно разпоредбата компетентен орган по приходите може да прекрати регистрацията на лице, което има публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите, общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения. Актът за дерегистрация е връчен по реда на чл. 32 ДОПК на 14.08.2024 г., от която дата се счита, че лицето е дерегистрирано по реда на ЗДДС.

Жалбоподателят е обжалвал актът за дерегистрация пред директора на Дирекция ОДОП С., който

с решение № 1460/07.11.2024 г. го е потвърдил. Решаващият орган е приел, че спорните задължения са декларирани по декларации, подадени от самия жалбоподател, дружеството не притежава активи, които да покрият общата сума на задълженията му към фиска и частноправни субекти; срещу дружеството е образувано изпълнително дело от 22.05.2020 г.; предприети са действия по налагане на заповед върху вземане на дружеството с постановления за налагане на обезпечителни мерки от 27.10.2021 г. и 23.12.2022 г., по които са постъпили 10 000.00 лв. на 13.06.2024 г. и въпреки изготвения по заявление на дружеството погасителен план, не са погасени други задължения; налице е залог в полза на „ПИБ“ АД; задълженото лице не притежава недвижими имоти, пътни превозни средства, не притежава земеделски земи, земеделска и горска техника. Формиран е извод, че дружеството не разполага със средства за погасяването на публичните си задължения.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд – София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е подадена срещу подлежащ на обжалване индивидуален данъчен акт, от надлежно легитимирана страна в рамките на установения от закона срок за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения, като няма основания да се приеме, че актът е издаден при превратно упражняване на власт. Противно на изложеното в жалбата съдът приема, че актът е мотивиран в достатъчна степен – посочени са фактическите и правни основания за неговото издаване.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице предпоставките на чл. 176, т. 4 ЗДДС, а именно, че дружеството има публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите, общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Съдържанието на института на прекратяване на регистрация по ЗДДС и неговите последици са уредени в чл. 106, ал. 1 ЗДДС. Дерегистрацията се изразява в забрана за данъчния субект да начислява ДДС и да приспада данъчен кредит след датата на прекратяване на регистрацията, освен ако законът е предвидил нещо друго. Регистрацията се прекратява по инициатива на регистрираното лице или на приходната администрация. В хипотезите на задължителна дерегистрация по чл. 107 ЗДДС, администрацията действа в условията на обвързана компетентност, а в тези по чл. 176, вр. с чл. 106, ал. 2, т. 2, б. "б" ЗДДС упражнява дискреция. Относно оспорването на актовете в регистрационното производство е приложим редът за оспорване на РА (чл. 83, ал. 4 ДОПК). Процесуални правила относно вписването в специалните регистри (като този по ЗДДС) се съдържат в чл. 86 ДОПК.

Систематичното място на чл. 176 в глава двадесет и пета от ЗДДС, уреждаща правомощията на органите по приходите за предотвратяване на данъчни измами, определя юридическите факти, представляващи основания за дерегистрация по преценка на администрацията, като източник на опасност от загуба на данъчни приходи. От тълкуването на посочените в чл. 176 основания за дерегистрация се налага изводът за такова поведение на задължено лице, целящо извършване на данъчни нарушения, за които последното да бъде санкционирано. Законодателят е квалифицирал като данъчно нарушение и наличието на установени спрямо задълженото лице, но невнесени данъчни задължения в размери, несъпоставими с наличните му активи. Характерът на производството по чл. 176, т. 4 ЗДДС е санкционен, защото с оглед правната сигурност не следва

да остава регистриран по ЗДДС данъчен субект, който не е в състояние да посрещне изискуемите си публични задължения. По отношение на такъв субект няма да е сигурно начисляването и внасянето на дължимия косвен данък, което от своя страна ще рефлектира върху правата на съконтрагентите му, на които той се явява доставчик.

По аргумент от чл. 169 АПК, във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, съдебният контрол при оспорването на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, е ограничен до проверка дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. В случая оспореният акт съдържа фактическите и правните основания за издаването му, поради което съответства на изискванията за форма. Органът по приходите е изложил и самостоятелни мотиви, въз основа на фактически установявания в хода на проверката, която е извършил.

В разглеждания казус административният орган е мотивирал необходимостта от дерегистрация на данъчния субект, поради наличието на основанията по чл. 176, т. 4 ЗДДС. По делото няма спор относно резултатът от съпоставката между активите и пасивите на задълженото лице. Не се спори, че установените задължения на дружеството надвишават неговите активи. От представените в административното производство документи е установено, че към 31.05.2024 г. дружеството има активи в размер на 1 449 411,10 лв., задължения (заеми и др.) в размер на 1 549 391,75 лв. и задължения, събирани от НАП в размер на 170 632,28 лв., които надхвърлят стойността на активите, намалени със задълженията на жалбоподателя. Сумите и на активите, и на пасивите следва да се са преценени към един и същ момент, което е и сторено, за да се получат коректни резултати. Относно възражението на жалбоподателя в тази връзка, че активите му не са преценени коректно (не са взети предвид всички негови активи), в административното производство е проучено имущественото състояние на длъжника, при което не е установено имущество и наличие на средства по запорираните банкови сметки. Задълженото лице не притежава недвижими имоти, пътни превозни средства, не притежава земеделски земи, земеделска и горска техника. На тази база е формиран изводът, че дружеството има голяма задължнялост към трети лица, същото не е погасило публичните си задължения към момента на проверката и не разполага със средства за погасяването им. Това заключение на приходния орган не е опровергано от жалбоподателя нито в административното, нито в съдебното производство, като не са ангажирани доказателства, опровергаващи направеният извод.

Постигането на целта на закона е в достатъчна степен мотивирано, в това число и спазването на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, а оплакванията в обратния смисъл се явяват неоснователни.

Основният аргумент на жалбоподателя, че публичните задължения следва да са установени с влязъл сила данъчен акт (ревизионен акт), след извършена данъчна ревизия, е неоснователен. В разпоредбата на чл. 176, т. 4 ЗДДС, няма изискване конкретният размер на активите и пасивите на регистрираното по ЗДДС лице, за нуждите на производството по дерегистрация, да се определя чрез нарочна ревизия. Очевидно, в случая законодателят е приел за необходимо и достатъчно контролът за спазване на ЗДДС и за установяване наличието на горното основание за дерегистрация, да се извършва чрез проверка по смисъла на чл. 110, ал. 1 от ДОПК, при която се установяват отделни факти и обстоятелства от значение за задълженията по ЗДДС, въз основа на ангажираните от лицето документи и писмени обяснения и при съобразяване на служебно събираните от НАП данни. Законосъобразно е становището на приходния орган, че спорните задължения са декларирани по декларации, подадени от самия жалбоподател - СД по ЗДДС, декларации по ЗКПО, ЗДДФЛ, декларации обр. 6. Коректно е позоваването от страна на приходния орган на общоприетото доказателствено значение на декларацията като частен

документ. Когато тя съдържа данни, неизгодни за декларатора, то удостоверените с нея обстоятелства следва да се приемат за верни, съгласно правилата за доказателствената тежест на частните документи по смисъла ГПК. В конкретния случай размерът на дължимите от жалбоподателя публични задължения е установен от подадени от самото данъчно задължено лице декларации, подавани в изпълнение на приложимите специални материални закони.

Изложеното не дава възможност на съда да се съгласи, че оспореният акт е издаден в нарушение на материалноправните разпоредби и целта на закона. При преценката си дали данъчен субект с публични задължения, чийто налични активи са по – малки дори от задълженията му към кредитори и доставчици, да остане регистриран със специалната регистрация по ЗДДС, упражнявайки правото си на дискреция, органът по приходите е съобразил, че това е източник на опасност от загуба на данъчни приходи. Поради това прекратяването на регистрацията по ЗДДС на дружеството е съобразено с целите на глава XXV от ЗДДС.

Предвид изложеното, оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото и съобразно чл. 161, ал.1 ДОПК на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 511,29 евро (с легова равностойност 1 000 лева) за юрисконсултско възнаграждение, който е фиксиран в разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 46-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СУПРА ТРЕЙД“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя В. Д., срещу акт за дерегистрация по ЗДДС № 220992402968424/24.06.2024 г., издаден от А. К. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С. и С. Х. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1460/07.11.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА „СУПРА ТРЕЙД“ ЕООД,[ЕИК], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 511,29 евро.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Съдия: